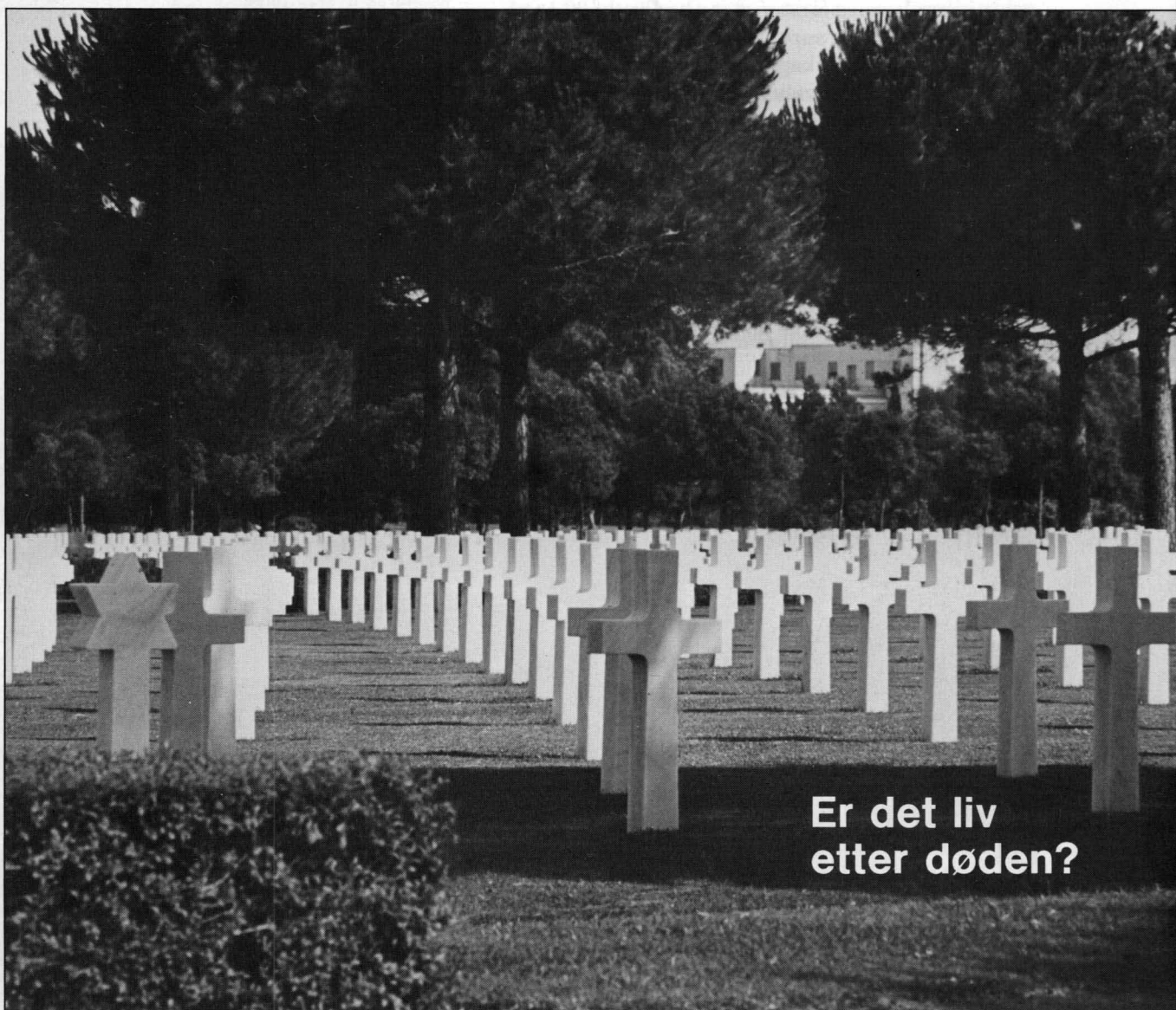

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel-

KORRESPONDANSEKURS

Er det liv
etter døden?

HVA VÅRE KURS- DELTAGERE SIER

Hjertelig tak for *Den Enkle Sannhet* og de mange hefter. Jeg er forbavset, overrasket og går med en spirende uro og undren over denne forkyndelse kontra den, vi ellers får eller hører og læser om. Især fra Deres bibelkursus kommer mange overraskelser. Det er noget for sig.

— N. B., Helsingør, Danmark

Det stoff som hittil har vært dekket i Deres korrespondansekurs har overgått mine største forventninger. La meg først si at jeg har brukt 20 år på bibel studier. For å være så ærlig som jeg er i stand til, så er mine kunnskaper fortsatt meget mangelfulle. Som prest i et av de større kirkesamfunn underviser jeg flere klasser i Bibelen. Jeg har imidlertid lest og gledet meg over Deres hefter og Deres brennaktuelle blad *Den Enkle Sannhet* . . . Det er alt sammen inspirerende lesning.

— P.O., Jackson, Tennessee, USA

Jeg må få uttrykke min takknemlighet over Deres svært interessante korrespondansekurs. Det har vært — og er stadig — til stor hjelp og oppmuntring. Den vinkel som De angriper problemene og spørsmålene fra er meget interessant og er den for meg helt riktige. I forbindelse med korrespondansekurset er jeg også meget glad for å motta mange av Deres brosjyrer.

— K. D., Skien, Norge

Jeg må takke så meget for de tilsendte leksjoner av korrespondansekurset. De har faktisk lært meg en mengde, og jeg håper at resten av kurset kan lære meg enda mer.

— K. S., Kristiansand, Norge

Hvordan din kursdeltagelse er blitt betalt

Dette kurset utgis gratis av Guds Verdensvide Menighet. Dette er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte menighetens arbeid. De som frivillig ønsker å hjelpe og støtte dette verdensvide Guds arbeide, er hjertelig velkomne som medarbeidere i denne kraftinnsats for å forkynde og publisere evangeliet til alle folkeslag.

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel- KORRESPONDANSEKURS

Leksjon 5

Et internasjonalt kurs for å forstå Bibelen, utgitt av Guds Verdensvide Menighet i samarbeide med Ambassador College, 300 West Green St., Pasadena, California 91123. Forlagsrett 1985 Worldwide Church of God for hele publikasjonens innhold. Alle rettigheter forbeholdt.

Sjefredaktør: HERBERT W. ARMSTRONG

Ansvarshavende redaktør: Richard H. Sedliacik

Redaksjon: Michael D. Morrison, Maryann Pirog, Elva Sedliacik, Marci Sidars, Richard A. Sedliacik

Grafisk ansvarlig: Bill Wilson

Ansvarlig for utsendelsen: Boyd Leeson

Norsk oversettelse: Christian D. Zernichow

ADRESSER TIL KORRESPONDANSEKURSETS KONTORER VERDEN RUNDT

ADRESSER POST vedrørende det norske kurs til:
Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2, Norge
Gjelder det andre spørsmål kan du skrive på engelsk til den nærmeste av følgende adresser:
Postboks 211, DK-8100 Århus C, Danmark
Postbox 5380, S-10246 Stockholm, Sverige
P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU (engelsktalende)
Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland (tysktalende)
Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève, Sveits (fransktalende)
B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14, Frankrike
Apartado Postal 1230, Madrid 9, Spania (spansktalende)
Casella Postale 10349, I-00144, Roma, Italia
Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland (hollandsktalende)
P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2, Canada
P.O. Box 19111, Jerusalem, Israel
P.O. Box 5644, Cape Town 8000, Syd-Afrika
G.P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia
P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand
Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F.
G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936, Vestindia
PMB 21006, Ikeja, Lagos State, Nigeria
P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra, Ghana
P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya
P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius
P.O. Box 111, Pasadena, California 91123, USA (verdenshovedkvarteret)

Pass på straks å gi oss beskjed om adresseforandringer. Vær vennlig å vedlegge den gamle adresselappen og din nye adresse.

Om omslags- bildet . . .

Er graven virkelig slutten på alt. Eller er mennesket en "udødelig sjel" med evig liv? De fleste teologer påstår at døden bare består i at legeme og "sjel" skiller lag. Likevel har vitenskapen intet bevis, hverken for eller mot at det finnes noen udødelig sjel. Hvor kan vi finne sikre svar? Til tross for at det er blitt på mote å påstå at det ikke finnes noen absolutter, gir denne leksjonen den absolutte, konkrete sannhet — fra Bibelen! Lær svarene på de plagsomme spørsmålene om døden som har voldt menneskeheten så meget hodebry i årtusener.

Ambassador College

Hva er egentlig mennesket?

Er mennesket en udødelig sjel i et kjødelig legeme? Er døden adskillelsen av legeme og sjel? Hva skjer EGENTLIG med et menneske når det dør? Disse spørsmålene har menneskeheten spekulert over i tusenvis av år. Studer de overraskende SVARENE i denne avslørende leksjon!

DØDEN er en *realitet*! Selv om mange gjerne vil skyve det fra seg for å slippe å tenke på det, så er døden et faktum. Den er en uunngåelig konsekvens av det å leve!

Religiøse mennesker forestiller seg gjerne døden som det uunngåelige siste spranget ut i det ukjente — inn i “den neste verden” med dens himmel, helvete eller skjærsild.

Hva er dette vi kaller *liv*, og hva er **DØD**? Er det ikke på tide vi endelig lærer hva mennesket virkelig er og hvilket håp det er om et liv etter døden?

Har vi en udødelig sjel?

Oldtidens filosofer lærte at menneskets innerste vesen er en udødelig, åndelig “sjel” med sete i et

midlertidig, kjødelig legeme — at det egentlige mennesket ikke er legemet, men en usynlig, ikke-materiell, “udødelig sjel” som tenker, hører, ser og som for alltid vil leve videre i full bevissthet.

Ifølge oldtidens spekulasjoner forlater sjelen legemet i dødsøyeblikket og begir seg til et tåkeaktig rike, muligens et paradisi eller et sted for avstraffelse. Legemet kommer, som de så, i graven.

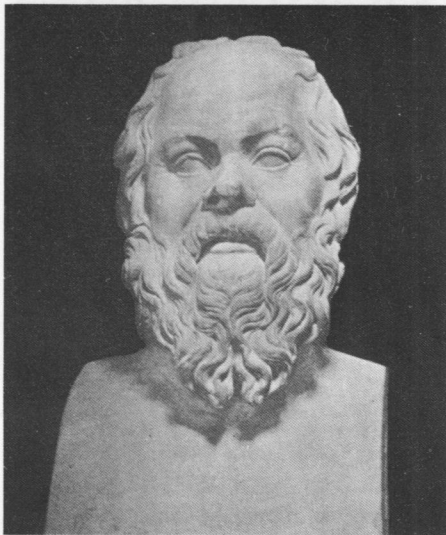
Enkelte orientalske filosofer tenkte seg at de avdødes sjeler etter døden går inn i andre legemer og lever som dyr, fugler, slanger eller til og med som trær eller mygg — eller kanskje som mennesker. Denne læren, som kalles “sjelevandring” eller “reinkarnasjon”, er til og med i noen grad blitt akseptert i den vestlige verden.

HVA ER DØDEN? — Selv om alle er underlagt døden, er det vanskelig for dem som lever å stå ansikt til ansikt med tapet av en venn eller en man hadde kjær — spesielt hvis man ikke forstår hva døden virkelig er.

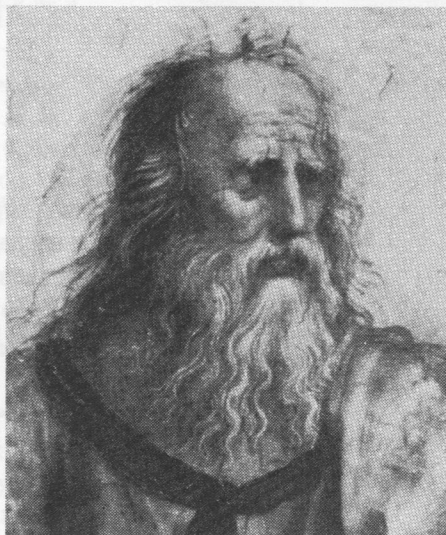
Til venstre og i midten: Ambassador College

American Stock

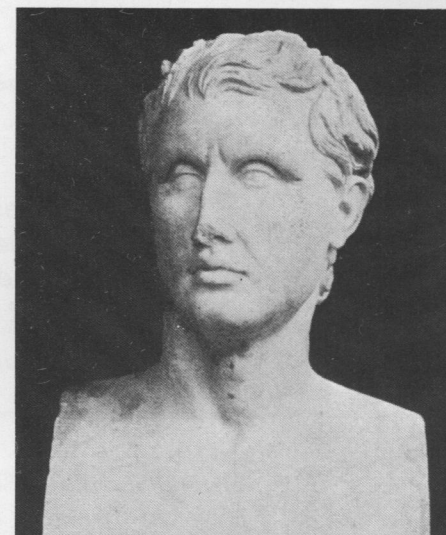
University Prints, Boston

SOKRATES (ca. 470-399 f.Kr.) rådspurte egypterne om læren om sjelens udødelighet.

Yeshiva University

PLATON (ca. 427-347 f.Kr.), Sokrates' berømte elev, lærte at døden er adskillelsen av legeme og sjel.

University Prints, Boston

VERGIL (ca. 70-19 f.Kr.) — populariserte ideen om den udødelige sjel over hele den romerske verden.

Men på hvilket grunnlag? Finnes det grunnlag i Bibelen for slike doktriner? Hvor kom de opprinnelig fra? Hvor fikk de bekjennende kristne kirkesamfunn sine nåværende læresetninger om sjelens udødelighet fra?

Tenk over følgende avslørende uttalelse fra *Jewish Encyclopedia*: "Troen på at sjelen fortsetter å eksistere etter at legemet er gått i oppløsning" — etter døden — "har snarere karakter av å være filosofisk eller teologisk *spekulasjon* enn ren tros sak, og finnes følgelig *ikke spesielt omtalt noe sted i Den hellige skrift*" (fra artikkelen "Immortality of the Soul" — sjelens udødelighet, bind 11, s. 564 — våre fremhevelser gjennom hele leksjonen).

En arv fra den før-kristne verden

Samme artikkel fortsetter: "Troen på sjelens udødelighet kom til jødene fra kontakt med gresk tenkning og hovedsakelig gjennom Platon, idéens viktigste talsmann. Platon fikk sine idéer fra de orfiske og eleusinske mysterier hvori babylonske og egyptiske tanker på en merkelig måte var blandet sammen" (s. 556).

Læren om sjelens udødelighet kom ifølge dette ansette leksikon fra før-kristne greske filosofer, som igjen hadde ervervet den fra hedenske Egypt og Babylon!

Legg merke til hva Herodot, den berømte greske historiker som levde i det femte århundre før Kristus, innrømmet: "Egypterne var også *de første som hevdet at menneskesjelen er udødelig*... Denne

DISSE MENN LÆRTE OM

oppfatningen har enkelte grekere fra tid til annen adoptert som sin egen" (*Euterpé*, kapittel 123).

Grekeren Sokrates reiste til Egypt og forhørte seg med egypterne om nettopp denne læren. Etter at han kom tilbake til Grekenland, videreførte han denne idéen til Platon, hans mest berømte elev. Sammenlign det de fleste kirker lærer idag med det Platon skrev i sin bok *Faidon*:

"Sjelen, hvis uadskillelige kjennemerke er liv, vil aldri innrømme livets motpol, døden. Således viser sjelen seg å være udødelig, og i og med udødelig, uutslettelig... Tror vi at det finnes noe slikt som død? Ja, så absolutt. Kan dette da være noe annet enn adskillelse av sjel og legeme? Og det å være død er å ha oppnådd denne adskillelse, når sjelen eksisterer i seg selv og adskilt fra legemet og legemet er skilt fra sjelen. Dette er døden... Døden er bare adskillelsen av sjel og legeme" (se *Loeb Classical Library* utgaven — 1977, s. 223, 235, 363-367).

Lyder svært likt læren til mange moderne kirkesamfunn, ikke sant?

Du har sikkert lært at nettopp denne doktrinen var helt og holdent kristen. Du har helt sikkert antatt at den kom rett ut av Bibelen — men det gjorde den ikke, som du selv skal få se.

Etter Platon kom Aristoteles som videreførte teorien. Så dikteren Vergil (70-19 f.Kr.) som gjorde den populær i hele den romerske verden.

Culver Pictures

ORIGENES (ca. 185-254) forente Platons lære om sjelens udødelighet med visse deler av Bibelen.

Historical Pictures Service

TERTULLIANUS (ca. 160-230), innflytelsesrik lærer av udødelighetsdoktrinen ved slutten av det annet århundre.

Culver Pictures

THOMAS AV AQUINA (1225-1274) innprentet for godt læren om sjelens udødelighet på kristenheten.

SJELENS UDØDELIGHET

Men hvordan ble denne forestillingen en fundamental læresetning for det store flertall av bekjennende kristne?

Senere gitt etiketten "kristen"

Innføringen av denne overtro i kirkesamfunnene var en gradvis prosess over flere århundrer. De tidlige "kirkefedrene" var uenige i dette spørsmålet. Så sent som i 160 e.Kr. skrev Justin, filosofen som ble bekjennende kristen:

"Men vår Jesus Kristus som ble korsfestet og som steg opp til himmelen, han hersket, og ifølge de ting som ved apostlene ble offentliggjort i hans navn blant alle folkeslag, blir det tilbudt glede til dem som ser frem til den udødelighet som han lovet" (*Ante-Nicene Fathers*, bd. I, s. 176). Mange av disse menn visste faktisk at de ikke hadde udødelighet i seg.

Origenes, en tidlig katolsk lærer i Alexandria i Egypt, knyttet Platons spekulasjoner sammen med visse deler av Bibelen og kalte sin filosofi for ny-platonisme. Her er hva Origenes skrev omkring år 200 e.Kr.: "Sjelen er udødelige liksom Gud selv er evig og udødelig"! Han hevdet åpenlyst at han var en sann "platonist, som trodde på sjelens udødelighet" (*Ante-Nicene Fathers*, bd. IV, s. 314, 402).

En annen innflytelsesrik pedagog i slutten av det

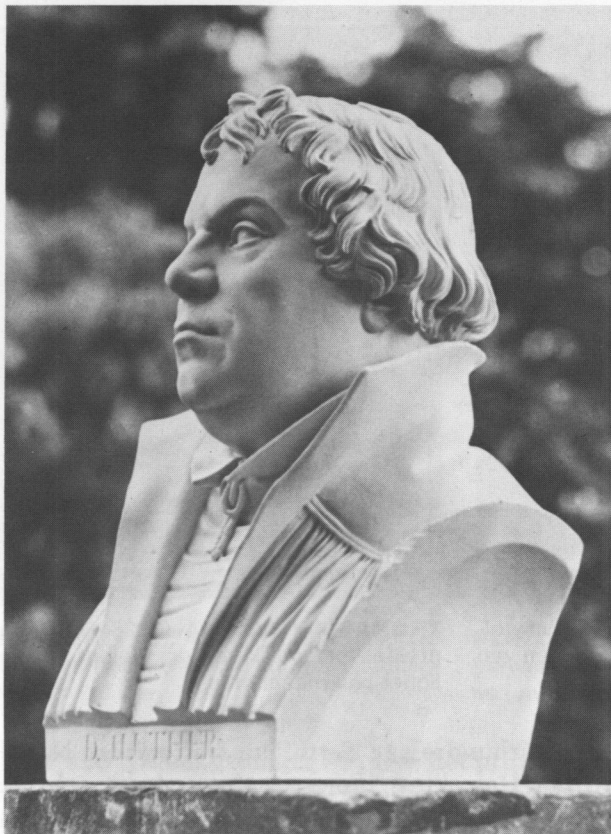
annet århundre var Tertullian fra fønikisk Nord-Afrika. Han skrev: "For visse ting er kjent, selv fra naturen: sjelens udødelighet, for eksempel, er antatt av mange . . . Jeg kan derfor benytte meg av Platons oppfatning, når han erklærer: 'Enhver sjel er udødelig'" (ibid., bd. III, s. 547).

Således var disse innflytelsesrike menns personlige tanker med på å forme hele den bekjennende kristne verdens tenkning.

Men så sent som på keiser Konstantins tid (280-337 e.Kr.) fordømte noen få katolske skribenter forandringen av læresetningene fra Kristi lære til Platons. Her er Arnobius' bebreidelse overfor disse som lot seg "henrive av den urimelige oppfatning av seg selv at sjeler er udødelige . . . Vil I legge til side eders tilvante arroganse, o mennesker, som hevder å ha Gud som eders Fader, og påstår, at I er udødelige akkurat som han er?" (ibid. bd. VI s. 440.)

Etter keiser Konstantin — som tvang det romerske imperium til å akseptere én universell tro — "helliget" Augustin, en annen skribent av nordafrikansk avstammning, doktrinen om sjelens udødelighet i sin bok, *De civitate dei* (Om Guds stat). Så kom andre skribenter — alle påvirket av skriftene til Platon, Aristoteles og Vergil — som dominerte filosofien i den vestlige "kristne" teologi i tidlig middelalder.

Endelig innprentet Thomas av Aquino (1225-1274 e.Kr.), den italienske skolastiker, lærer og teolog, for godt læren om sjelens udødelighet på den bekjennende kristne verden.

Wide World

MARTIN LUTHER — Luthers forgjeves forsøk på å fjerne forestillingen om sjelens udødelighet ble snart glemt av protestantene.

Men denne doktrinen ble i middelalderen ikke bare et religiøs dogme, de som forkastet denne idéen ble stemplet som kjettere!

Til slutt påtvunget med makt

Like før den protestantiske reformasjon utstedte Laterankonsilet av 1513 følgende dekret:

“Da noen har våget å påstå om den fornuftige sjels natur at den er dødelig, fordømmer og avviser vi med det hellige konsils samtykke alle dem som påstår at den intelligente sjel er dødelig, idet vi i henhold til Pave Clemens V's kanon, ser at sjelen er . . . udødelig . . . og vi utsteder det dekret at alle som er tilhengere av lignende feilaktige påstander, skal avskys og straffes som kjettere.”

Det betød at enhver som forkynte sannheten skulle overleveres til de sivile myndigheter og straffes, og straffen var som regel hård!

Det opprinnelige protestantiske syn

Noen av de tidlige protestantene prøvde under reformasjonen å bli kvitt læren om sjelens udødelighet. Martin Luther erklærte at Bibelen ikke

lærte at sjelen var udødelig (Defence, Proposition No. 27). “Luther mente at sjelen døde med legemet og at Gud senere ville vekke dem begge til live” (*Historical View*, s. 344).

Hvor forskjellig Luthers første forkynnelse var fra de protestantiske doktriner idag! Her er Luthers egne ord slik han uttrykte seg omkring år 1522:

“Det er etter min mening sannsynlig at de døde med meget få unntakelser faktisk sover i fullstendig bevisstløs tilstand inntil dommens dag . . . Med hvilken rett kan det sies at de dodes sjeler ikke sover . . . på samme måte som de levende faller i dyp søvn i tidsrommet fra de legger seg om aftenen til de står opp om morgenen?” (Fra Michelet's *Life of Luther*, Bohn's utgave, s. 133.)

Luthers opprinnelige lære har aldri opphørt å bringe protestantiske teologer i forlegenhet, disse som senere påny har antatt doktrinene fra oldtidens Egypt og Grekenland.

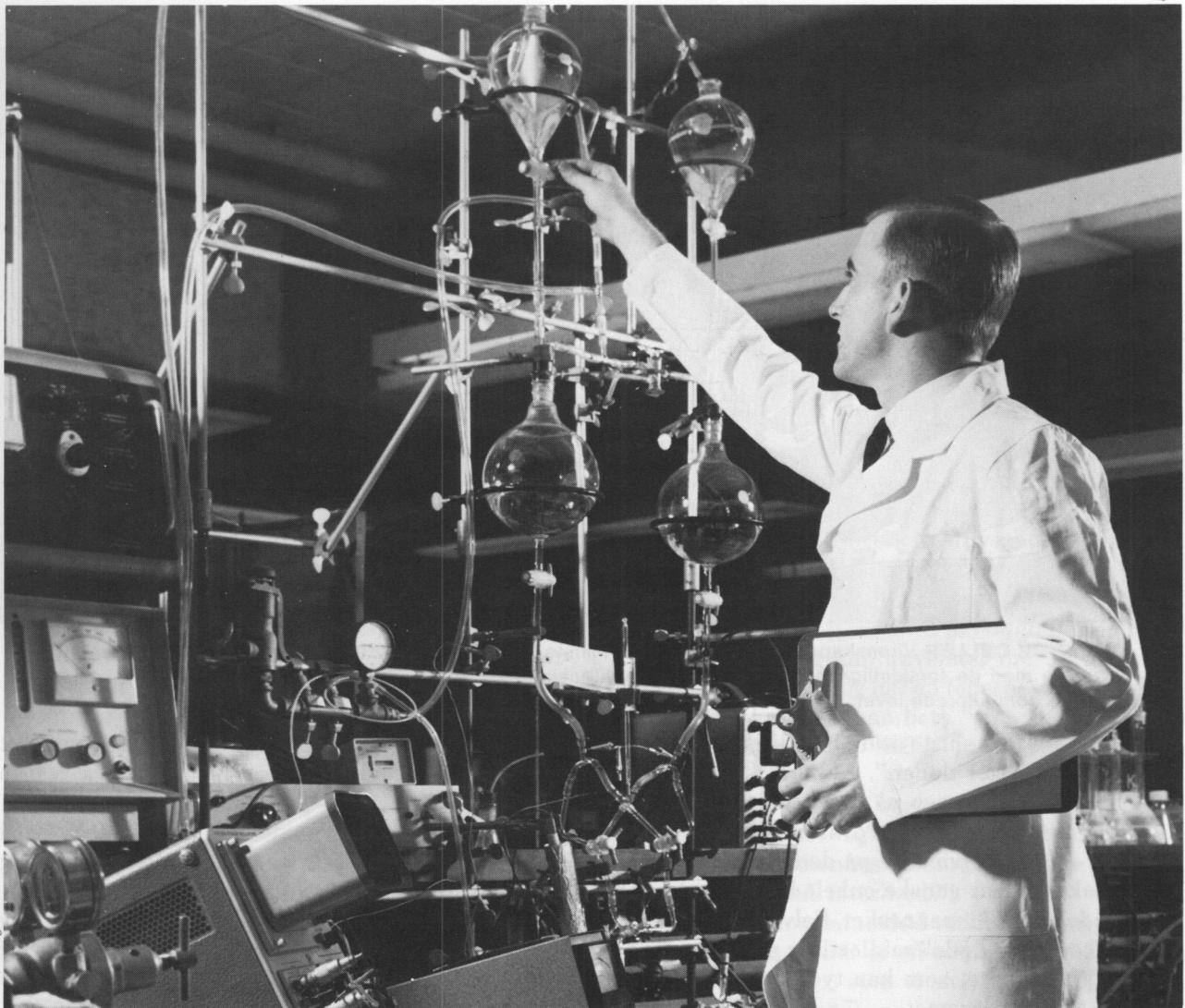
William Tyndale som trykte det første nytestamente på engelsk og som var en av reformatorene, skrev: “Ved å plassere de avdøde sjeler i himmelen, helvete eller skjærsilden tilintetgjøres de argumentene hvormed Kristus og Paulus beviser oppstandelsen . . . Den sanne tro påviser oppstandelsen; de hedenske filosofer benekter dette og hevder at sjelene lever evig . . . Hvis sjelene er i himmelen, da fortell meg, hva er så formålet med oppstandelsen?”

Det er et meget godt spørsmål!

De protestantiske reformatorene fant folket uvillig til å forandre sin tro. Litt etter litt gav reformatorene selv opp for den populære tradisjon — en tradisjon som har sine røtter i hedensk filosofi og spekulasjon! Og dermed tror de fleste kirkegjengere idag på læren om sjelens udødelighet, ganske enkelt fordi de godtroende og med åpne armer har tatt imot de spekulasjoner som er overlevert dem ned gjennom tidene fra oldtidens hedenske filosofer!

Apostelen Paulus skrev om nettopp den slags spekulasjoner: “Pass på at ingen får fanget dere ved visdomslære og tomt bedrag som hviler på menneskers tradisjoner og stammer fra grunnkrefte” — grunnleggende idéer — “i verden, ikke fra Kristus” (Kol. 2:8 — 78-oversettelsen, heretter forkortet '78').

Bibelen er, som vi snart skal se, IKKE kilden til den vanlig aksepterte troen på sjelens udødelighet. Så overraskende det enn kan synes for noen, viser Bibelen helt klart at mennesket er dødelig — fysisk — kjødelig — av støv. Og når det dør, blir det igjen til støv. La oss slå opp i Bibelen og OVERBEVISE OSS om hva den virkelig sier!

H. Armstrong Roberts

LEKSJON 5

Har vitenskapen svaret?

Er mennesket en udødelig sjel i et materielt legeme? Hva kan vitenskapen si oss om det?

Absolutt *intet!*

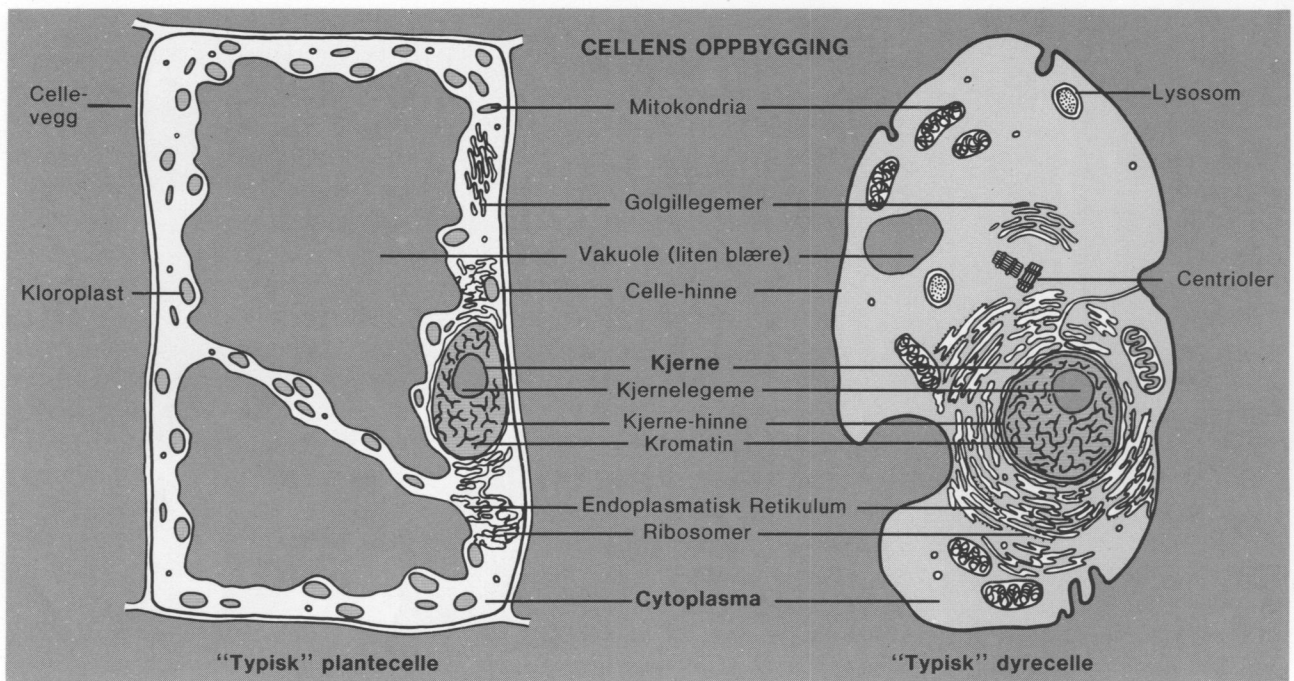
Vitenskapen har ganske enkelt *ingen bevis*, hverken for eller mot eksistensen av noen udødelig sjel. Vitenskapen beskjefstiger seg utelukkende med *fysiske*, materielle substanser og fenomener — fysisk masse og energi. Den moderne vitenskap er helt og holdent *begrenset* til den **MATERIELLE** verden som kan veies og måles — til det som kan oppfattes gjennom de fem sansene.

Det åndelige er fullstendig utenfor den fysiske vitenskaps område og er derfor ikke gjenstand for “den vitenskapelige metode”. Vitenskapen kan ikke måle — og derfor heller ikke avsløre — noen

form for liv adskilt fra materien. Derfor er alt som menneskene kan kjenne til (bortsett fra ved guddommelig åpenbaring) materielt. Men ikke desto mindre kan det vitenskapen har oppdaget hjelpe oss umåtelig i forståelsen av hvordan mennesket er *sammensatt*.

Vitenskapen har avslørt at alt levende stoff i sin enkleste form er protoplasma — en flytende substans som utgjør det “levende stoff” i cellen såvel hos planter og dyr som hos mennesket.

Så meget vet man også med bestemthet: individer som “døde” på operasjonsbordet og igjen ble bragt til live igjen ved hjertemassasje eller andre midler, husket vanligvis absolutt *intet* fra den medgåtte tid! De “drog” ingensteds! De var ganske enkelt *bevisstløse*. Men enkelte som var erklært “klinisk døde” har beskrevet syner og/eller lyder

LEVENDE CELLER Vitenskapen kan se inn i livets minste levende enhet, identifisere og til og med eksperimentere med de forskjellige bestanddelene. Men vitenskapen kan ikke oppdage noe liv adskilt fra fysisk materie som allerede lever.

som fikk dem til å slutte at de i et glimt hadde sett noe fra "livet etter døden". Akkurat som "lange" drømmer kan drømmes på svært kort tid, hadde disse menneskene bare hatt drømmer eller hallusinasjoner i dette halvmørke på dødens rand.

Vitenskapen har ganske enkelt ingen spor etter en "udødelig sjel" i mennesket. Selv erfaringene til mennesker som "døde" midlertidig på operasjonsbordet, gir oss intet som kan tyde på en udødelig sjel som forlater legemet.

Hvor kan vi da finne pålitelige bevis for det ene eller det andre synet?

Hva ER mennesket?

Bibelen er GRUNNLAGET for all viten. I den har vår Gud og Skaper åpenbart megen viten som det ligger helt utenfor menneskets evne til selv å oppdage, blant annet kjennskap til og forståelse for hva mennesket *er*, såvel som hva det skal *bli*.

La oss ikke anta. La oss slå opp i Bibelen for å se hva mennesket egentlig er.

1. Hva sa Jesus Kristus at mennesket består av? Joh. 3:6, første del. Er det som er "født av Ånd", av en *helt annen* substans? Samme vers.

KOMMENTAR: Mennesket består av kjød. Jesus sier rett ut at hvis man er født av (og dermed består av) kjød, kan man ikke samtidig være født av (og bestå av) ånd. Det må være én av delene! Så alene dette verset er en sterk indikasjon på at mennesket

ikke er en udødelig, åndelig "sjel" som lever i et legeme av dødelig kjøtt og blod. Men la oss gå videre.

2. Var apostelen Paulus en udødelig sjel kledd i et kjødelig legeme — eller talte han om seg selv og sitt kjød som synonyme begreper? Rom. 7:18.

KOMMENTAR: Paulus skjelnet ikke mellom seg selv og sitt kjød i dette verset. Han gav uttrykk for at de var ett og det samme. (Vi vil studere noen av Paulus' andre uttalelser senere.)

La oss for å bli klar over om mennesket har en udødelig sjel eller ikke, gå tilbake til skapelsen av det første mennesket for å se hva som egentlig skjedde.

Menneskets skapelse

Gud skapte det første mennesket. Han forteller oss hva han skapte det av, så det ikke skulle være noen tvil om hva vi virkelig er. Her er beretningen slik den er åpenbart i Bibelen.

1. Hva dannet Gud mennesket av? 1. Mos. 2:7. Legg merke til at det var *mennesket* — ikke bare legemet — som ble dannet.

2. Var det det *hele menneske* — "du" — som bestod av støv? 1. Mos. 3:19.

KOMMENTAR: Adam var laget, og således sammensatt, av *jord!*

3. Hva ville til sist skje med det bevisste menneske? Samme vers, siste del.

4. Etter at Gud hadde formet mennesket og dannet hver celle i dets kropp, hva gjorde så Gud for å gi det *liv*? 1. Mos. 2:7.

KOMMENTAR: Gud blåste luft — “livets ånde”, som inneholder oksygen — gjennom neseborene og inn i menneskets lunger, og mennesket begynte å *leve*! Verset sier ikke at Gud blåste en udødelig sjel inn i mennesket.

5. Går den samme “livets ånde” også inn og ut gjennom dyrenes nesebor? 1. Mos. 7:21-22. Er det livets ånde som blir *avskåret* når et menneske eller et dyr drukner? Vers 23. Er ikke således kilden til liv hos mennesket og dyrene den samme?

KOMMENTAR: Hvis “livets ånde” overhodet henvisste til en udødelig sjel, da må også dyr, fugler og selv insekter — knott, lopper, mygg osv. — alle ha udødelige sjeler!

Hva slags “sjel”?

1. Hva ble mennesket da Gud blåste livets ånde i Adams nese? 1. Mos. 2:7, siste del.

KOMMENTAR: Mennesket *har* ikke en sjel — mennesket *ER* en “sjel”! Det opprinnelige hebraiske ordet for “sjel” er *nefesj*. Bagster’s *Analytical Hebrew and Chaldee Lexicon* definerer det som “ånde” og “alt som ånder, *et dyr*”. Det kan også vise til en “person” eller til og med til “en død, et dødt legeme”. I 1. Mosebok 1:21, 24; 2:19; 9:10, 12, 15, 16 og i 3. Mos. 11:46 er det samme ordet *nefesj* oversatt “levende skapning” i ‘78’-oversettelsen på alle disse stedene hvor det gjelder *et dyr*. I 1930-oversettelsen brukes også uttrykkene “(alt) levende”, “levende vesener” og “liv”.

Så er da mennesket en SJEL. Dyrene er også skapninger eller sjeler! Legg merke til at ordet *nefesj* er oversatt “en død” eller “avdød” eller “et lik” i 3. Mos. 19:28; 21:1; 22:4; 4. Mos. 5:2; 6:11 og 9:6, 7, 10. “Sjelen” er altså bare et åndende vesen som vil forfalle og dø. Den er *ikke* udødelig!

Sjelen består av “jordens muld” — den er materiell, ikke åndelig. Den er stoff. Så lenge mennesket ånder, er det en “levende sjel”. Når mennesket holder opp med å ånde, blir det en ikke-levende eller *død* sjel. Det er det Bibelen åpenbarer.

2. Kan “sjelen” dø? Esek. 18:4, 20. (I den inspirerte hebraiske teksten står det i begge versene *nefesj*, altså som i den danske Bibel: “den *sjel* som synder, den skal dø.”) Hvis sjelen var udødelig — evig — kunne den da dø? Sies det klart at mennesket er “dødelig”? Esa. (Jes.) 51:12.

KOMMENTAR: Siden mennesket er en sjel, og sjelen er dødelig, er mennesket dødelig, underlagt døden. Det er derfor Skriften viser til mennesket som “det dødelige mennesket”.

3. Var Adam underlagt døden? 1. Mos. 2:17, siste del. Var det bare legemet som skulle dø, eller var det hele det bevisste mennesket — Adam — “du” — som skulle dø? Samme vers.

4. Hvilken er den éne skjebne som rammer *både* mennesker og dyr? Pred. (Fork.) 3:19. Er dette fordi begge har den samme *midlertidige* kilde — den luft vi ånder? Samme vers.

5. Ender alle mennesker såvel som dyr på samme sted ved døden? Pred. 3:20.

KOMMENTAR: Når et dyr dør, er det dødt. Når et menneske dør, er det også helt og holdent dødt. Ja alle, såvel mennesker som dyr, blir igjen til støv.

6. Hva spørres det så om i Predikeren (Forkynneren) 3:21?

KOMMENTAR: Det hebraiske ordet *ruakh* som i dette verset er oversatt “ånd”, betyr også luft, vind og livsånde, eller pust, åndedrag. Det er 12 ganger i 1930-oversettelsen oversatt “livsånde”, f.eks. i 1. Mos. 6:17; 7:15 og Klages. 4:20 og 12 ganger “ånde”, “åndedrag”, “pust”. Det er også mange ganger oversatt “vind”. Vi ser altså at *ruakh* har en meget vid betydning og kan anvendes om en rekke forskjellige ting som dog har én fellesnevner, nemlig at de er *usynlige*. Det kan bety “sinnelag” såvel som “ånd”, og med ordet “hellig” foran, betyr det Guds Hellige Ånd.

Siden den samme begivenhet, døden, rammer både mennesker og dyr, spør Salomo derfor: “Hvem vet om menneskenes *ruakh* stiger opp, eller om dyrets *ruakh* farer ned?”

Selv om den samme død vederfares begge, åpenbarer Bibelen at det er en enorm forskjell mellom mennesker og dyr, som vi snart skal se — og den forskjellen har *intet* med noen “udødelig sjel” å gjøre.

Hva er menneskelivet?

Mennesket er en levende, pustende, DØDELIG skapning — en *nefesj* eller levende sjel med *luft* i neseborene. Har du noengang lurt på hva som skjer med den innåndede *luft* som går ned i lungene?

Når vi puster inn, går luften gjennom luftrøret, inn i lungene og inn i små luftlommer eller blærer som kalles alveoler. Der absorberes oksygenet fra luften og går inn i blodstrømmen. I og med at blodet flyter gjennom blodkarene fra lungene tilbake til hjertet og derfra på ny pumpes gjennom hele legemet, vil oksygenet ved hjelp av de røde blodlegemene bli bragt til de enkelte cellene i hele legemet. Hver eneste av våre 60 billioner celler bruker oksygen til å “forbrenne” føden vi spiser for å skape nødvendig energi som drivkraft til våre organer og muskler og for å opprettholde kroppsvær-

men. Menneskelivet er klart avhengig av *blodet*, og blodet trenger *livsånden* for å holde legemet i live.

1. Er livet hos mennesker og dyr i henhold til Bibelen i blodløpet — eller finnes det i en udødelig sjel? 3. Mos. 17:11, 14. Bekrefter 5. Mosebok 12:23 dette?

KOMMENTAR: I 1930-oversettelsen er i disse versene det hebraiske ordet *nefesj* oversatt “sjel”. I ‘78’-oversettelsen og i mange andre er det oversatt “liv”. *Nefesj* (eller sjel) kan altså vise enten til det kjødelige mennesket eller til menneskeliv, som begge er avhengig av *blodet*.

2. Gjorde Kristus sin “sjel” til et offer for skyld — for synd? Jes. (Esa.) 53:10. Hvordan fullførte han det? Vers 12.

KOMMENTAR: Kristus ofret frivillig sitt legeme til korsfestelse og tillot sitt livs blod (“sjelen”) å bli uttømt!

Hvor klart det er at når et menneske slutter å trekke livsånden, opphører hjertet med å slå og sirkulere livets blod, og det dør. Men hva skjer så?

Er det liv etter døden?

1. Etter at et menneske dør — blir *livløst* — har det da fortsatt en bevisst eksistens fordi det har en udødelig sjel? Pred. (Fork.) 9:5; Salm. 146:4.

KOMMENTAR: Da Bibelen klart slår fast at den døde *ikke* er seg noe som helst *bevisst*, kan vi logisk slutte at mennesket ikke har noen udødelig sjel som har bevissthet og er klar over hva som skjer rundt den etter døden!

2. Er de døde i stand til å prise Gud? Salm. 115:17.

KOMMENTAR: Hvis de døde kristne hadde udødelige sjeler, ville de da ikke prise Gud etter at de døde, takknemlige over å være sammen med ham i paradiset? Her har vi altså ytterligere et konkret bevis for at menneskene ikke har udødelige sjeler.

3. Huskes Gud av den døde? Salm. 6:6.

KOMMENTAR: Døden er det *motsatte* av liv. Døden er *OPPHØR* av all aktivitet — livets slutt! Det er grunnen til at døde hverken husker eller gjør *noe som helst*. Hvor innlysende!

4. Er “sjelen” noe som kan *ødelegges*? Matt. 10:28. Viste da ikke Jesus klart at menneskesjelen ikke er udødelig? La oss forstå *nøyaktig* hva Jesus talte om.

KOMMENTAR: Det finnes dem som bruker dette skriftstedet til støtte for den vanlig aksepterte oppfatningen om sjelens udødelighet. Likevel sier dette verset klart at sjelen er noe som kan *ødelegges* i helvete! Hva denne “sjel” enn er, kan den således *IKKE* være udødelig!

Det nytestamentlige greske ordet som her er oversatt med “sjel”, er *psykhe*. Det greske *psykhe* betyr ganske enkelt “liv”, “eksistens”, på samme måte som det gammeltestamentlige hebraiske ordet *nefesj*.

I Matteus 10:28 viser ordet sjel til livet som mennesket ikke kan ødelegge for alltid — men som Gud kan. Hva slags liv kan dette være? Øyensynlig liv som Gud gjenoppretter ved en oppstandelse!

Mennesket kan ikke for alltid ødelegge et liv som Gud fornyer ved en oppstandelse. Jesus sa at enskjønt mennesker kan drepe de sanne kristnes fysiske legemer, så vet de at mennesker ikke kan ta fra dem det evige liv som Gud har lovet å gi dem ved oppstandelse. Men GUD kan *for alltid* ødelegge alle muligheter for evig liv. Hvordan? Ved å kaste en *fysisk* oppstanden person i “ildsjøen”. Dette er syndens endelige straff (Rom. 6:23) — *evig død!*

Lukas’ evangelium gjør meningen klarere: “Men jeg vil vise eder hvem I skal frykte for: Frykt for ham som har makt både til å slå ihjel og til deretter å kaste i helvete!” (Luk. 12:5.) Gud har ikke bare makt til å ta våre nåværende, fysiske liv, men har også makt til å gjenreise oss, og — hvis vi har vist oss for ulydige og uforbederlige — å kaste oss i ildsjøen som det *IKKE* blir noen fremtidig oppstandelse fra! (Åp. 20:14-15; 21:8.)

Er mennesket bare et dyr?

I og med at mennesket ikke har noen udødelig sjel, betyr så det at det bare er et dyr — levende idag og i morgen borte? På ingen måte!

Hva er det som gjør mennesket forskjellig fra dyrene? La oss forstå denne forbløffende sannhet!

1. Ble dyrene skapt i Guds bilde — eller ble de skapt hver etter sitt *eget* slag? 1. Mos. 1:21, 24, 25. Men ble mennesket skapt i *GUDS* bilde, etter Guds lignelse? Vers 26-27. Skulle mennesket råde over alle andre skapninger? Vers 26.

KOMMENTAR: De hebraiske ordene i 1. Mosebok 1:26-27 åpenbarer Guds store plan og endelige hensikt med menneskene! Da Gud formet Adam av jordens muld, ble han formet i Guds bilde — etter den ytre form og skikkelse av Gud selv. Gud formet ingen annen skapning som leir-kopier av seg selv. Denne enestående form og skikkelse ble *ene og alene gitt mennesker!*

Legg igjen merke til at Gud sa: “La oss gjøre mennesker i vårt *bilde* . . .” Den hebraiske teksten antyder noe mer enn bare Guds *ytre* form og skikkelse. “Bilde” viser også til *sinn* og *karakter!* Gud hadde til hensikt at mennesket — som han ga evnen til å tenke og resonnerer, skulle utvikle selve *GUDS* karakter og sinnelag!

Hvert dyr er skapt med en hjerne tilpasset sin art. Men dyrene har ikke det SINNETS OG KARAKTERENS potensial som Gud bare ga til mennesket. Intet dyr ble noensinne gitt tankens kraft!

Det er selve denne spesielle egenskap, SINN OG KARAKTER, som skiller menneskene fra dyrene!

Dyr kan ikke resonnerer og er ikke seg selv bevisst. Dyrene følger *instinktive* vanemønstre i å skaffe seg føde, bygge rede eller hi, spre seg til andre områder og formere seg. Gud har så å si "programmert" deres hjerner med spesielle *instinktive* tilbøyeligheter. Således bygger beverne dammer, fuglene reder osv. Disse anlegg er *nedarvet* — de er ikke resultatet av logiske prosesser.

Betrakt de tusenvis av fugler som hvert år trekker sydover når vinteren nærmer seg på den nordlige halvkule. De stanser ikke opp og "tenker over" hvorfor, de spør ikke seg selv om de burde fly, de "planlegger" ikke noen reiserute for turen! Når tiden er inne — som om alarmen gikk på en forhåndsinnstilt vekkerklokke — forlater de sin sommerboplass i nord og drar tusenvis av kilometer sydover. Forskerne forstår ikke fullt ut hvordan eller hvorfor — de kan bare observere hvordan dette *dyreinstinktet* virker.

Hver fugleart bygger sin egen type rede, ernærer seg på hver sin spesielle føde, og mange trekker til spesielle tider til ulike steder. Men fuglene har ikke planlagt noe av dette. Det er bare en evne, en tilbøyelighet, som Gud den Allmechtige ved skapelsen har bygget inn i disse fuglenes *instinkt*.

Men mennesket er vidt forskjellig fra dette. Mennesket er istand til å uttenke og forstå forskjellige måter å gjøre enhver ting på. Mennesket resonnerer ut fra viten, trekker slutninger, tar beslutninger og kan handle i henhold til en uttenkt plan.

Hvert menneske kan bygge et annerledes hus, spise annen slags mat — leve et helt forskjellig liv — fra ethvert annet menneske. Hvis et menneske ønsker å forandre sin levemåte — *så kan det det!* Mennesket er ikke underkastet noe instinkt. Det er ikke styrt av et sett av forutbestemte vanemønstre, slik dyrene er det.

Mennesket kan *velge* — det har viljens frihet. Det kan sette opp adferdsmønstre og utøve selvdisiplin. Mennesket kan uttenke nye idéer og vurdere materiell viten fordi det har et INTELLEKT som har *mønster etter Guds eget intellekt!* Mennesket kan uttenke, planlegge og gjennomføre planene, fordi det er utstyrt med noen av selve Guds skapende evner!

Alene mennesket kan undre seg over: "Hvorfor ble jeg født? Hva er liv? Hva er døden? Er det en mening med menneskenes eksistens? I motsetning til dyrene "vet" mennesket ikke bare hvordan det kan gjøre visse ting, men det VET også at det vet —

H. Armstrong Roberts

HVORFOR DENNE FORSKJELL? — Et møte mellom menneskehjernen og dyreinstinktet — begge gitt av Gud — sett fra skilpaddens syn på livet.

d.v.s. det er klar over sin "viten". Det er seg denne kjensgjerning *bevisst*. Det er *selvbevisst*, det er klar over sin egen eksistens som et selvstendig individ.

Intellektets og karakterens særtrekk gjør mennesket til Guds *mest fremstående* fysiske skapning. Gud har delt noen av sine egne kvaliteter med menneskeheten og vil at mennesket utvikler seg til å ligne GUDS *fullkomme sinn og hellige karakter!*

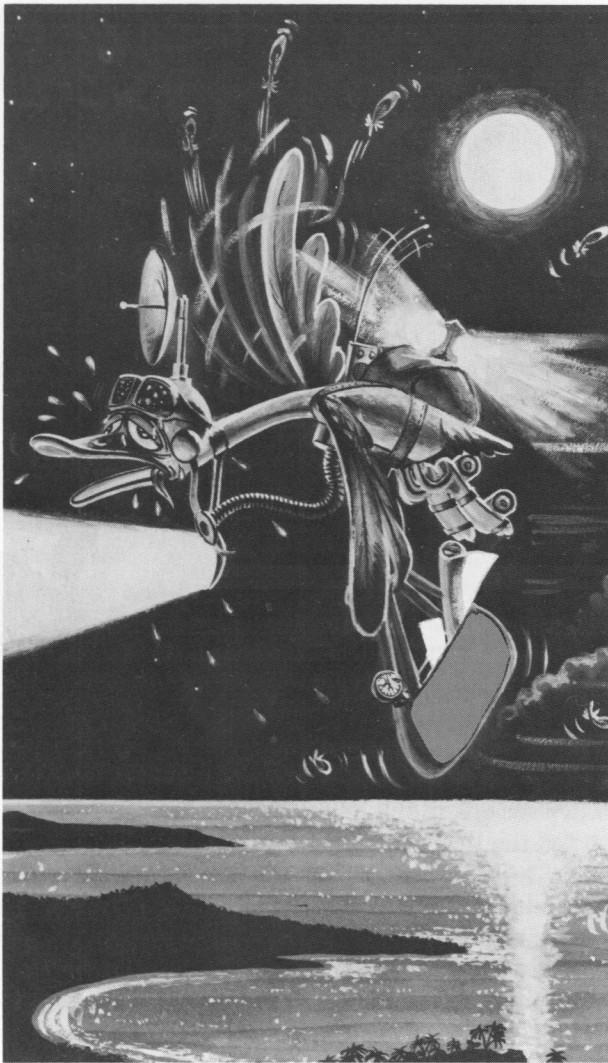
Hva er det som gjør menneskehjernen unik?

Mange dyr har fysisk sett like store eller til og med større hjerner enn menneskehjernen og med like kompleks hjernebark — men ingen av dem har intellektets, logikkens, selvbevissthetens og skaperevners krefter slik mennesket har.

Hva gir menneskehjernen disse enestående evner?

Og hva vil Gud benytte seg av ved oppstandelsen for å *gjenskape* hvert enkelt individ, i og med at det fysiske legemet med hjernen etter døden er gått i fullstendig oppløsning?

1. I og med at mennesket ikke har en udødelig sjel som gjør det i stand til å leve videre atskilt fra legemet etter døden (husk mennesket er en DØDELIG sjel), taler Bibelen om en "ånd i mennesket"?

Ambassador College tegning

INSTINKT I UTVIKLING? — Noen tror dyrelivet gradvis utviklet instinkt. Men inntil instinkt var fullt utviklet må trekkfuglene ha stolt på reisebyråer og navigasjonsutstyr!

Job 32:8; Sak. 12:1; 1. Kor. 2:9-14. Legg særlig merke til vers 11 i 1. Korintierbrev 2. *Skjelnes* det klart mellom menneskeånden “i” mennesket og Guds Hellige Ånd? Samme vers.

KOMMENTAR: Denne ånd er *ikke mennesket* — den er åndelig essens fra Gud som er *I* mennesket. Forenet med den fysiske menneskehjerne utgjør den menneskets **SINN**. Den bibringer menneskets hjerne dens enestående evner som intellekt og personlighet — evnen til å tenke rasjonelt og ta selvstendige beslutninger. Den gir den evnen til å lære matematikk, språk og andre former for fysisk viten.

Men det er alt! Ånden som er *I* mennesket har av seg selv ingen bevissthet. Den er *ikke* noen “udødelig sjel”! Denne ånd er *ikke* “mennesket”.

På grunn av dette åndelige element i mennesket benytter Bibelen ofte ordet “ånd” til ganske enkelt å betegne menneskets *sinn*, intelligens, innstilling. For å skjelne denne “ånden i mennesket” fra bare åndedrag, fortsetter Job i denne sammenheng å bruke to forskjellige hebraiske ord — *ruakh* for ånd og *nesjamah* for ånde (Job 33:4; 34:14).

2. Når et menneske dør, vender da “menneskets ånd”, som er helt uten bevissthet, tilbake til Gud som gav den? Pred. (Fork.) 12:7.

KOMMENTAR: Denne ånd i hvert enkelt individ gjør nødvendigvis mer enn bare å gi den fysiske hjerne tankens kraft. Den blir en åndelig “innspilling” og “støpeform” for hele personligheten, hvor endatil hukommelse, kunnskap, karakter og utseende blir bevart. Og når så mennesket dør, vender denne åndelige “innspilling” tilbake til Gud og blir “arkivert” frem til det tidspunkt da Gud vil “avspille den på ny” så den identisk samme personlighet ved oppstandelsen blir bragt til liv og bevissthet igjen. Likevel har den ingen egen bevissthet så lenge den er på lager.

Hvorfor har du ikke hørt denne sannhet før? Ganske enkelt fordi hele verden er blitt **FORFØRT!**

3. Kan menneskesinnet, som bare har “menneskets ånd”, forstå de *åndelige* sider av Gud? 1. Kor. 2:11. Hva må komme i tillegg før mennesket kan fatte åndelig, åpenbart viten? Samme vers.

KOMMENTAR: Det åndelige kan ikke sees med øynene, høres med ørene, føles med hendene. Menneskesinnet som bare kan motta kunnskaper gjennom de fysiske sanser, kan aldri helt fatte åndelige begreper og prinsipper uten Guds Hellige Ånd. Din Bibel viser at de skarpeste hjerner ikke kan oppnå virkelig kjennskap til *åndelige* sannheter, og forståelse av dem, med sine naturlige sinn.

Like sikkert som at ingen dyrehjerne, som f.eks. kuhjernen, kan fatte eller forstå menneskelige forhold, så kan heller intet menneskesinn fatte åndelige ting på det guddommelige plan *med mindre* det først har mottatt Guds Hellige Ånd! (Mer om den Hellige Ånds funksjon og gave i en senere leksjon.)

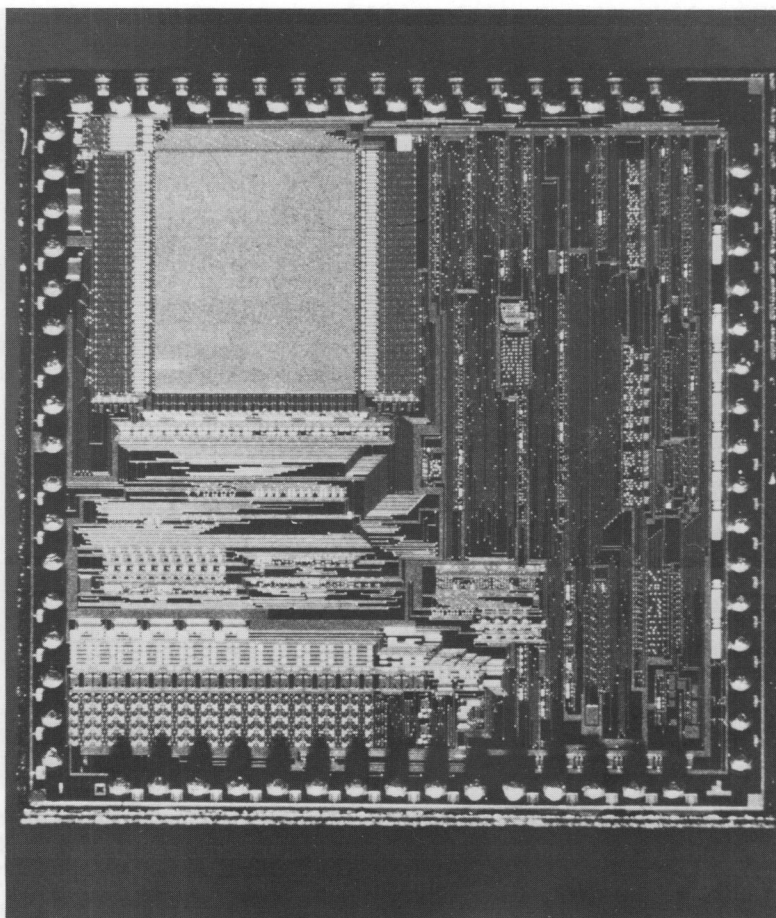
Den “store løgnens” opprinnelse

Sannheten om “ånden i mennesket” er så viktig at Satan for lenge siden har forsøkt å forvrengre, omstøte og forvanske den. Han omtåket menneskesinnene og lurte dem til å tro sin “store løgn” så langt tilbake som på Adam og Evas tid.

Satan forførte Eva i Edens hage, Legg merke til hva som skjedde:

1. Hva fortalte Satan Eva? 1. Mos. 3:4.

KOMMENTAR: Dette var *opprinnelsen* til doktri-

Pierce Sigma

KOMPLISERT DATAMASKIN — Den utrolig lille og kompliserte mikroprosessor-“chip”-en (omtrent 1,5 cm²) ovenfor er en grunnleggende del i en moderne datamaskin. Likevel er det siste i datateknologi fullstendig underlegen den menneskelige hjernes evne til å lagre og bearbeide informasjon.

nen om “sjelens udødelighet” som blir trodd av så mange idag! Satan fortalte Eva at hun “visselig ikke” skulle dø — med andre ord, at hun hadde en “udødelig sjel” som ville leve evig. Eva slukte denne løggen med hud og hår!

2. Har Satan forført HELE verden? Åp. 12:9.

KOMMENTAR: På nær sagt hvert eneste punkt av Guds sannhet har djevelen forført hele verden! Og faktisk alle på denne jord tror på en eller annen variant av denne urgamle “store løggen”. Millioner er blitt villedet til å tro på reinkarnasjon eller sjelevandring som et resultat av den falske læren om en udødelig sjel.

Satan har forført verden med en **MOTFORESTILLING** — en lære som forvrenger sannheten om “ånden i mennesket”. Med sin listige forfalskning har Satan holdt tilbake sannheten om “ånden i mennesket” og nødvendigheten av en oppstandelse fra de døde fra **MILLIARDER** av menneskesinn!

Ikke ennå udødelig!

Vi har sett helt klart at Bibelen ikke sier at sjelen er udødelig. Hva *sier* så Bibelen om udødelighet?

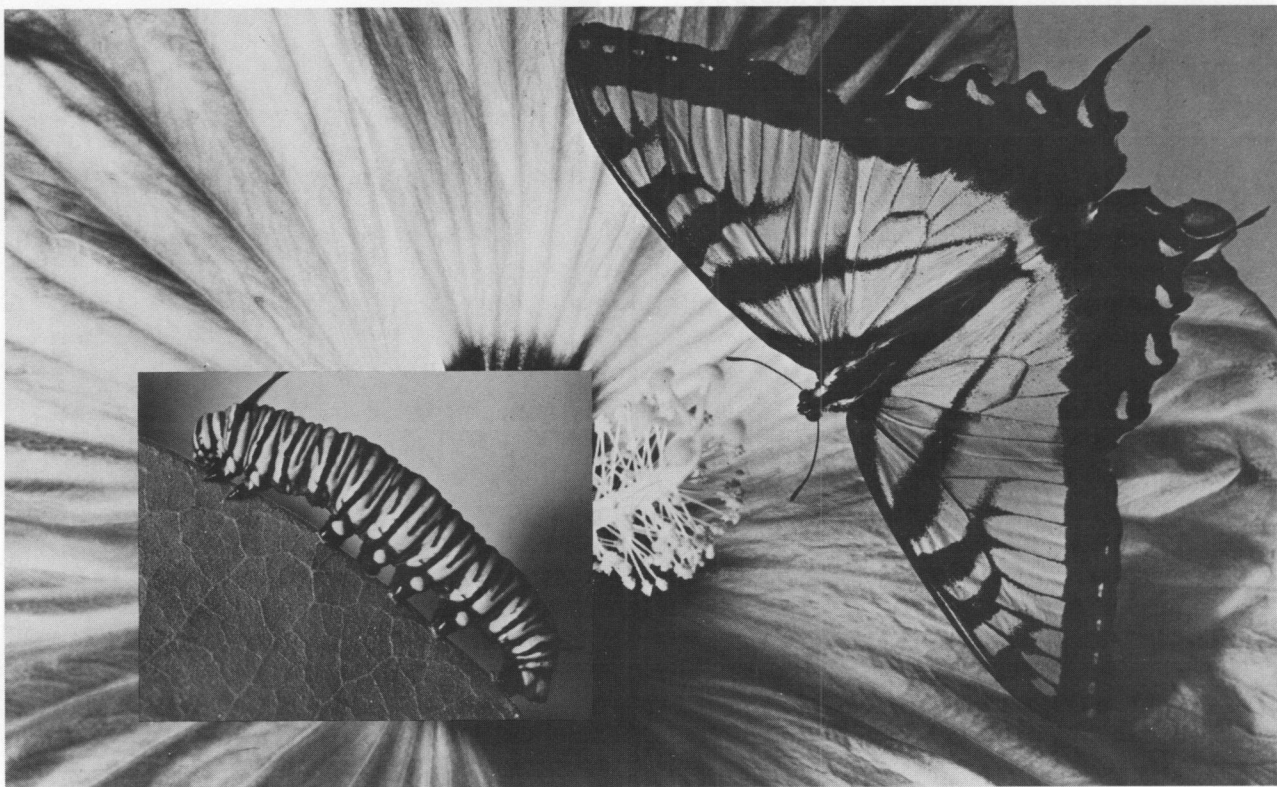
1. Hvem har ifølge 1. Timoteus 6:15-16 iboende udødelighet?

2. Er Gud også uforgjengelig? 1. Tim. 1:17.

KOMMENTAR: Gud er uforgjengelig. Det er ikke mennesket.

3. Slå nå opp på 1. Korintierbrev 15:53 og 54. Sier disse versene at mennesket allerede er udødelig? Hva må mennesket bli *ikledd*? Vers 53. Når vil mennesket bli “ikledd” udødelighet? Vers 52. Skjer dette når oppstandelsen finner sted ved Jesu gjenkomst? 1. Tess. 4:16.

4. Hvem ga menneskene viten om hvordan de kan motta evig liv og uforgjengelighet? 2. Tim. 1:10. Viser ikke dette verset ganske klart at udødelighet er noe som mennesket *ikke allerede har*? Er evangeliet derfor også det glade budskap om hvor-

H. Armstrong Roberts; innfelt: Ambassador College

BETAGENDE FORVANDLING — Menneskenes forvandling til guddommelige åndelige vesener ved oppstandelsen vil bli enda mere vidunderlig og ærefryktingytende enn en larves metamorfose til sommerfugl!

dan man kan *motta* udødelighet? Samme vers.

5. Er uforgjengelighet noe vi må *søke*? Rom. 2:7. Er evig liv en *gave* som fritt blir gitt til dem som *søker* uforgjengelighet? Samme vers og Rom. 6:23.

6. Var David, Israels konge, fortsatt i live som en udødelig sjel etter sin død? Apg. 2:29, 34. Vil han bli *oppreist* fra de døde? Jer. 30:9.

Hvorfor en oppstandelse?

Hvis mennesket var en udødelig sjel i et fysisk legeme — og hvis legemets død frigjorde sjelen — da ville det ikke være nødvendig med noen oppstandelse til evig liv. Mennesket ville ganske enkelt fortsette å leve etter døden. Så selve den kjensgjerning at Bibelen lærer om oppstandelsen fra de døde er *nok et bevis* på at mennesket ikke har en udødelig sjel!

1. Hvis Kristus ikke var oppstått fra de døde, ville da troen på et fremtidig liv ved en oppstandelse være forgyvet? 1. Kor. 15:14-17. Hvis det ikke blir noen oppstandelse, har da de døde i sine graver gått *tapt* for alltid? Vers 18.

2. Men advarte Kristus selv om at det uomvendte — ikke angrende — menneske *vil* omkomme? Luk. 13:3, 5. Hvis mennesket var en udødelig sjel, kunne det da faktisk “omkomme”?

3. Hvem vil ved oppstandelsen *høre* Guds Sønnens røst? Joh. 5:25. Vil de da “oppstå”? 1. Tess. 4:16.

KOMMENTAR: De døde kan ikke “høre” om de ikke først er *vekket til live*! De døde er gjennom hele Bibelen beskrevet som *sovende* i sine graver i påvente av oppstandelsens dag. Legg merke til Jesu ord da han beskrev Lasarus’ død, han som var Marias og Martas bror:

“Lasarus, vår venn er sovnet inn; men jeg går for å vekke ham. Disiplene sa da til ham: Herre! er han sovnet inn, da blir han frisk igjen. Jesus hadde *talt om hans død*; men de tenkte at han talte om alminnelig søvn. Da sa Jesus rent ut til dem: Lasarus er død” (Joh. 11:11-14).

Døden beskrives som en søvn. Døden er liksom søvnen en tilstand hvor man er uten bevissthet og som man kan “vekkes opp” fra! Legg merke til Skriftens klare bevis:

“Og de mange som *sover* i jordens muld, skal *våkne opp*” (Dan. 12:2). “Og gravene åpnedes, og mange av de *hensovede* helliges legemer *stod opp*” (Matt. 27:52). “Når dine dagers tall er fullt,” sa Gud til David, “og du hviler [eller *sover*] hos dine fedre . . .” (2. Sam. 7:12).

Under omtalen av Israels og Judas konger er døden adskillige ganger i Bibelen beskrevet som en *søvn*! “Så la David seg *til hvile* hos sine fedre . . .”

(1. Kong. 2:10). Legg merket til at det ikke står: “kroppen la seg til hvile mens sjelen var ved bevissthet”. Det står ganske enkelt “David la seg til hvile — sovnet”. Det var det bevisste mennesket som falt “i søvn” ved døden!

I de følgende vers er samme uttrykk brukt for å beskrive det å dø. Slå opp hvert av dem og se selv at døden sammenlignes med å legge seg til hvile — sovne: 1. Kong. 11:21, 43; 14:20, 31; 15:8, 24; 16:6, 28; 22:40, 51; 2. Kong. 8:24; 10:35; 13:9, 13; 14:16, 22, 29; 15:7, 22, 38; 16:20; 20:21; 21:18; 24:6; 2. Krøn. 9:31; 12:16; 14:1; 16:13; 21:1; 26:2; 27:9; 28:27; 32:33; 33:20.

Her er det så avgjort *fullgodt bevis* for at de døde er uten bevissthet — og at mennesket ikke har noen udødelig sjel”!

Mennesket skal BLI Ånd

1. Job stilte engang spørsmålet: “Når en mann dør, lever han da opp igjen?” Hva svarte Job på sitt eget spørsmål? Job 14:14. (Den engelske KJV-Bibel har her en bedre oversettelse: “All min tilmålte tids dager skulle jeg da vente til min forvandling kom.”) Hva slags forvandling var det Job talte om, og *når* vil den finne sted? 1. Kor. 15:51-53.

2. Vil Job, David og alle de andre i oppstandelsen bli Gud lik? Salm 17:15 [KJV: “bli tilfredsstilt med din — Guds — likhet”] Er Gud *ånd*? Job. 4:24. Skal de derfor fra og med da bestå av *ånd*? 1. Kor. 15:42-49. Sammenlign dette med 1. Joh. 3:2.

3. Hvorfor fikk Adam og Eva ikke spise av “livsens [det evige livs] tre” etter at de hadde syndet? 1. Mos. 3:22-24, spesielt siste del av vers 22.

KOMMENTAR: Dette viser klart at Adam og Eva ikke hadde udødelighet *i seg!*

Livsens tre symboliserer Den Hellige Ånd — veien til evig liv. Adam var skapt ufullkommen. Han var skapt til å trenge Guds Hellige Ånd for å kunne leve evig. Adam måtte imidlertid velge om han ville ta imot Den Hellige Ånds frie gave eller ikke. Han *valgte* (1. Tim. 2:14, første del), i ulydighet mot Gud, *ikke* å motta Den Hellige Ånd og ble dermed avskåret fra adgangen til livsens tre! Her er enda et bevis på at *intet menneske* har evig liv i seg selv.

Når ventet Paulus å være med Kristus?

Noen som tror at menneskene har udødelig sjeler, benytter Fil. 1:23-24 som bevis. Kullkaster disse versene alle de éntydige skriftstedene vi har studert? La oss forstå hva apostelen Paulus mente.

1. Ønsket Paulus å være med Kristus? Fil. 1:23.

KOMMENTAR: Alle kristne bør ha det samme

ønske. Men sier dette verset noe om *når* Paulus ville være med Kristus? Absolutt intet! Men folk søker å lese visse idéer *inn* i dette verset! La oss merke oss *når* Paulus ventet å være med Kristus.

2. Ventet Paulus å motta noe av Kristus når han møter ham? 2. Tim. 4:6-8. Når blir så det? Blir det når Jesus vender tilbake og alle de hellige *oppstår*? Vers 8. Legg merke til ordene: “*på hin dag*”.

3. Når Jesus *vender tilbake*, hva vil han da ha med seg? Jes. 40:10; Åp. 22:12. Når vil alle (både tidligere døde og levende) kristne “møte Herren”? 1. Tess. 4:16-17.

KOMMENTAR: De som er døde i sine graver er uten bevissthet, de kjenner ikke til at tiden går. Det neste øyeblikk de er seg bevisst vil være tiden for oppstandelsen! Det er derfor Paulus skrev det han skrev i 2. Korintierbrev 5:9: “Derfor setter vi og [mens vi er i live] vår ære i, enten vi er hjemme [fysisk levende] eller borte [avgått ved døden], å takkes ham [eller bedre: bli akseptert av ham].”

Apostelen Paulus skrev ofte om de kristnes oppstandelse ved Jesu gjenkomst og den lønnen de da vil få. Paulus ventet å motta lønnen for sitt arbeid og være med Kristus ved de dodes oppstandelse — den mektige begivenhet enhver sann kristen ser frem til med lengsel!

“Legeme, sjel og ånd”

Det er også noen som påstår at mennesket er “legeme, sjel og ånd”, idet de misforstår 1. Tess. 5:23. Men de synes aldri å være helt sikre på hvilken av de to — sjelen eller ånden — som er udødelig! La oss forstå dette uttrykket.

1. Hva åpenbarer Bibelen om “legeme, sjel og ånd”? 1. Tess. 5:23.

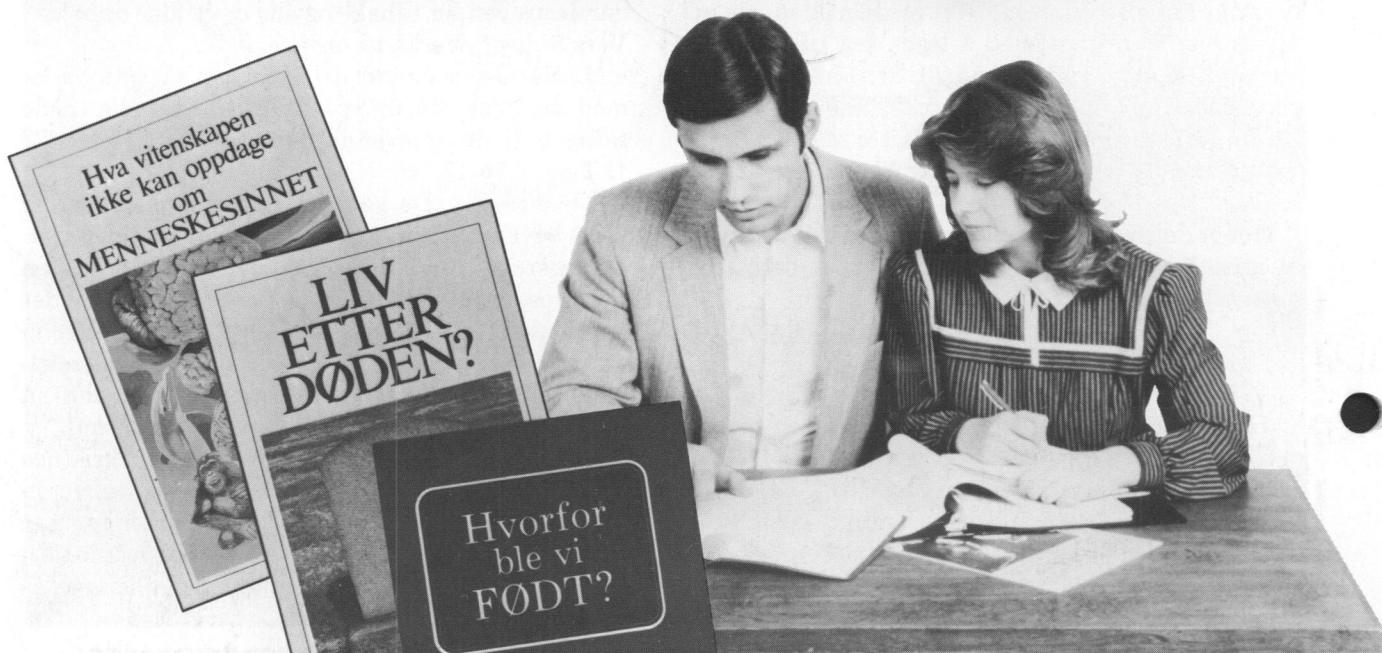
KOMMENTAR: Beviser egentlig dette verset “sjelens udødelighet”? Selvsagt ikke! Det motsier ikke de *klare* versene vi allerede har gjennomgått.

Paulus viste her til MENNESKESINNET da han brukte ordet “ånd”; til det FYSISKE LIV, da han brukte ordet “sjel”; og til KJØDET da han brukte ordet “legeme”.

Hva er galt i å ha *sinn, liv og legeme* fullkomment bevart — bevart fra syndens straff — i påvente av Kristi komme? (Se også 2. Kor. 7:1 — sist i kap. 6.) Det er noe vi alle intenst skulle ønske oss!

Så klar Bibelen i virkeligheten er. Mennesket er DØDELIG, forgjengelig kjød — organisk stoff med et midlertidig liv. Det har intet evig liv i og av seg selv. Det har ingen “udødelig sjel”! Det er en fysisk, kjødelig skapning bestemt til å dø og bli til muld og fortsette å være slik — unntatt ved den Allmektiges inngripen — unntatt ved oppstandelsen fra de døde!

Tilleggslesestoff for alle våre kursdeltagere

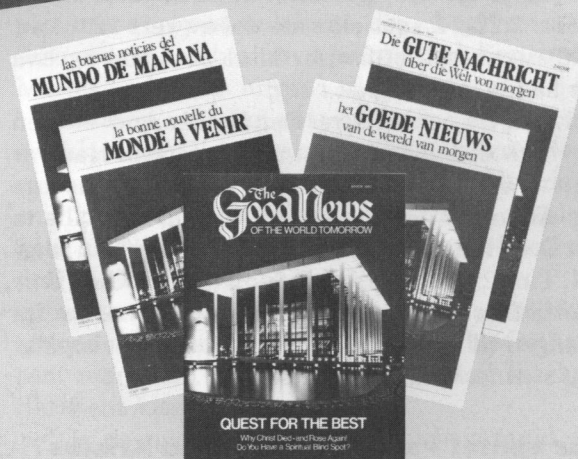

Sterkt anbefalt tilleggsllestoff for denne leksjonen

Hosstående litteratur har tilknytning til emnet i denne leksjonen. Vi vil sterkt anbefale at du bestiller den. Den er som vanlig gratis og uten forpliktelser for mottageren. Dessverre er ennå ikke alt oversatt, men på anmodning kan du få tilsendt en ajourført liste over den litteratur vi har på ett eller flere av de skandinaviske språk.

Skriv til vår adresse nærmest deg (se adresselisten på side 2). Bruk det lettvinde bestillingskortet.

Bestill ditt gratis abonnement på the GOOD NEWS

The GOOD NEWS er et *enestående* tidsskrift! Det utgis månedlig for dem som søker *sann forståelse* av Guds Ord. Du vil lese artikler om Guds formål med menneskeheten, om den kristne livsform, profetiene og meget mere. (For tiden ikke på noe skandinavisk språk.)